

Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders

JAARVERSLAG 2015

Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders

JAARVERSLAG 2015

Contactgegevens

Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB)

Herenstraat 34

3512 KD Utrecht

Telefoon 030-2519246

e-mail: usrk.sjd@hetnet.nl

Rekeningnummer NL64INGB0004253482 t.n.v. SDB Utrecht

Zie ook onze website www.sdb-utrecht.nl

Jaarverslag SDB 2015

Voor u ligt het jaarverslag over 2015 van de Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB). Voor wie onze stichting nog niet (goed) kent, schetsen we in paragraaf 1 eerst de werkwijze die onze stichting typeert. In paragraaf 2 doen we verslag van hoe het jaar 2015 voor ons is verlopen. In paragraaf 3 vertellen we het verhaal van enkele van onze cliënten. In paragraaf 4 kijken we vooruit naar 2016. In paragraaf 5 laten we in tabellen, cijfers en aantallen zien hoe onze dienstverlening in 2015 kon worden gekarakteriseerd. Paragraaf 6 is de financiële paragraaf, waarin we een overzicht geven van de financiële situatie van SDB in 2015. Voor wie geïnteresseerd is in de feitelijke achtergrondgegevens, beschrijven we in de bijlage voorgeschiedenis, doel, organisatie en bestuurssamenstelling van de stichting.

1. Wat doet de stichting?

Doelgroep

De cliënten, vrijwel allemaal niet-Europese buitenlanders, worden aangemeld door een verwijzer of nemen op eigen initiatief contact op met het bureau. Meestal gaat het om (ex-)asielzoekers, uitgeprocedeerd of in een vervolprocedure, maar in elk geval zonder recht op ondersteuning van overheidswege. In principe wordt iedereen die zich als cliënt aanmeldt en die kennelijk tot de doelgroep behoort te woord gestaan

Werkwijze

Als het om een ongedocumenteerde gaat wordt aan de hand van zijn verhaal en van de inhoud van zijn dossier beoordeeld of er een reële kans is om alsnog een vergunning tot verblijf te krijgen. Als dat zo is, en dat is regelmatig het geval, dan volgt verwijzing naar een advocaat. Vaak blijkt het belangrijk dat het bureau voorbereidend werk voor de advocaat kan doen. Het is gebruikelijk mee te gaan naar de advocaat, al was het maar om er zeker van te zijn dat cliënt en advocaat elkaar begrijpen. Het bureau blijft de procedure volgen.

Als er geen reële kans op een verblijfsvergunning is wordt bekeken of het leven van de cliënt op andere wijze weer op de rails te krijgen is, door terugkeer of doormigratie (wat zelden mogelijk is), of door het creëren van een situatie waarin de cliënt tot rust kan komen om zich op de toekomst te oriënteren.

Naast vreemdelingenrecht komen ook andere rechtsgebieden aan de orde, waaronder strafrecht, gezondheidsrecht, sociaal zekerheidsrecht en familierecht. De sociaal juridische dienstverlening is de kerntaak van het bureau. Hierna worden de daaruit voortvloeiende afgeleide taken vermeld, met als belangrijkste de toegeleiding naar medische zorg en de materiële ondersteuning.

Vooraf veel ongedocumenteerde cliënten hebben ernstige gezondheidsproblemen, vaak van psychische aard. Wanneer zij bij het bureau komen, zijn zij doorgaans niet of niet meer in behandeling voor hun klachten. SDB ziet het als haar taak om hen zo snel mogelijk naar de gezondheidszorg te verwijzen. Er worden contacten gelegd en onderhouden met huisartsen, tandartsen, apothekers, ziekenhuizen, instellingen voor GGZ enzovoort. Vaak wordt met de cliënt naar de behandelaar meegegaan. Dat zorgt meestal voor een betere communicatie tussen behandelaar en cliënt en voorkomt daardoor misverstanden.

Als gevolg van de per 1 januari 2009 gewijzigde regelgeving met betrekking tot de toegang van onverzekerden tot de gezondheidszorg, is het wat eenvoudiger geworden om de ongedocumenteerde en dus onverzekerde cliënten bij de arts, apotheker enzovoort te krijgen. Wel is er het probleem dat in

het nieuwe stelsel geen bekostiging bestaat voor tandarts, fysiotherapeut en pedicure (dat laatste is van belang omdat veel cliënten als gevolg van een zwervend bestaan ernstige voetproblemen hebben). Voor dat deel van de zorg moet de hulpverleningsinstelling dus in de beurs tasten om de cliënt te kunnen helpen. Ook heeft het College voor zorgverzekeringen inmiddels de regel ingesteld dat € 5 per recept moet worden betaald.

Er komen cliënten naar het bureau die dakloos zijn of op het punt staan dakloos te worden, of zwerven van het ene zeer tijdelijke onderkomen naar het andere. Het vinden van onderdak is uiteraard urgent, maar erg moeilijk. De stichting heeft vooralsnog niet de middelen om voor iedereen een kamer te huren, maar soms is een oplossing te vinden met assistentie van een diaconie of een particulier. Cliënten die niet in aanmerking komen voor opvang door de overheid hebben geen legale mogelijkheid om zelfstandig in hun levensonderhoud te voorzien. Door gebrek aan middelen kan de stichting slechts in enkele gevallen mensen aan leefgeld helpen. Ook hier biedt samenwerking met derden soms uitkomst. Het bekostigen van onderdak en het verstrekken van leefgeld blijft beperkt tot cliënten die langdurig begeleid worden in het kader van een juridische procedure en/of medische behandeling.

Verder worden soms cliënten op weg geholpen naar inburgering, Nederlandse les, ondersteuning door het UAF, en zo voort.

Cliënten worden als dat nodig is op meerdere van de hierboven genoemde terreinen intensief en langdurig begeleid. Naast de sociaal juridische dienstverlening als kerntaak is dit aspect het meest kenmerkend voor SDB.

Samenwerking

Het bureau werkt veel samen met derden. Dit is vooral van belang wanneer het gaat over cliënten in andere plaatsen. Dat SDB cliënten heeft buiten stad en regio Utrecht heeft twee redenen. Ten eerste zwerven mensen uit de doelgroep van Utrecht nogal eens naar een andere plaats en SDB kan hen niet allemaal aan onderdak in Utrecht helpen. Ten tweede verwijzen particulieren en instellingen op grond van goede ervaringen met SDB dikwijls iemand naar het bureau door. SDB zoekt dan naar mogelijkheden om hulp in of nabij de verblijfplaats te regelen.

In de afgelopen jaren heeft het bureau contacten ontwikkeld met instellingen en personen in allerlei plaatsen, en waar die contacten ontbreken is vaak de benodigde informatie te vinden via bij voorbeeld (de websites van) LOS of VluchtelingenWerk. Vaak blijkt dat de cliënt geheel aan een plaatselijke instelling of particulier kan worden toevertrouwd. Dat gebeurt dan ook. In andere gevallen komt het tot een taakverdeling waarbij het bureau zich vooral bezig houdt met de juridische kant van de zaak. Als ter plaatse geen hulp te vinden is (bijvoorbeeld als de cliënt niet tot de doelgroep van de enige plaatselijke instelling behoort, omdat hij niet uit het plaatselijke AZC afkomstig is) zal het bureau het contact met de cliënt blijven onderhouden.

Op lokaal niveau en landelijk wordt samengewerkt met diverse instellingen. Zo neemt SDB deel aan het Utrechtse hulpverleningsoverleg (waaraan alle plaatselijke instellingen deelnemen) en aan het Platform Migranten zonder Verblijfsvergunning. Door samen te werken met andere instellingen kan de hulpverlening onderling worden afgestemd en kan overlap worden voorkomen.

Deskundigheidsbevordering

Het is voor het werk van de stichting van groot belang de inmiddels opgebouwde expertise in haar soort dienstverlening te verdiepen en uit te breiden. Het gaat dan vooral om ontwikkelingen in het vreemdelingenrecht. Het is gewenst dat de medewerkers met enige regelmaat cursussen volgen (bij

voorbeeld bij OSR), maar de kosten daarvan zijn niet op te brengen. Dus wordt volstaan met zelfstudie en deelname aan veelal kosteloze conferenties.

Reflectie

Het is belangrijk dat de stichting zich regelmatig bezint op haar taak en werkwijze. Daartoe is in het in 2007 opgestelde beleidsplan de bepaling opgenomen dat het beleidsplan jaarlijks zal worden geëvalueerd en waar nodig bijgesteld. De meest recente versie van het beleidsplan kunt u vinden op de website van de SDB.

2. De stichting in 2015

In 2015 werden 45 dossiers behandeld, tegenover 51 in 2014. Enkele extreem bewerkelijke zaken zorgden ervoor dat de werkdruk bepaald niet afnam. Het ging bij 19 dossiers om nieuwe cliënten. Nieuwe cliënten zorgen vaak voor veel werk: intakegesprek, overleg met vorige hulpverleners, nader gesprek met cliënt, overleg met en verwijzing naar advocaat en/of gezondheidszorg. En ook: vaak meegaan naar advocaat of arts om misverstanden zoveel mogelijk uit te sluiten, in geval van dakloosheid het regelen van onderdak, enzovoort. Het ging ook vaak om langdurige begeleiding.

Het bleef erg lastig om voor cliënten onderdak te vinden. De capaciteit van de Utrechtse opvanginstellingen is niet toegenomen. Voor toelating toetst de gemeente op een ernstige mate van kwetsbaarheid (wordt niet gauw aangenomen), juridisch perspectief (idem) en zicht op terugkeer. Dit is een terugkeer naar het beleid van 2012. In het begin van 2015 bestond nog de hoop dat de uitspraak van het Europees Comité voor de Sociale Rechten van 1 juli 2014, die inhield dat Nederland aan ongedocumenteerden tenminste onderdak, voeding en kleding dient te verschaffen (zonder voorwaarden vooraf) door Nederland zou worden opgevolgd. Maar eerst heeft het Europees Comité van Ministers die uitspraak verwaterd tot een vage aanbeveling, en daarna hebben de Nederlandse regering, de Raad van State en de Centrale Raad van Beroep bevonden dat men zich van de uitspraak van het E.C.S.R. niets hoeft aan te trekken. Wat grote(re) steden hebben een bed-bad-broodvoorziening, doorgaans met regiobinding. In de meeste plaatsen bestaat zo'n opvang echter niet.

Een en ander heeft ertoe geleid dat vaak een andere oplossing moest worden gezocht. Met veel moeite werd soms onderdak gevonden bij een particulier, die daarvoor een vergoeding moest ontvangen. Veel cliënten moesten gedurende langere tijd opgevangen en onderhouden worden. Dat kan zijn vanwege een juridische procedure die geen recht op opvang van staatswege geeft, of omdat zij fysiek of psychisch in een zo slechte toestand verkeren dat een medische behandeling noodzakelijk is alvorens verdere stappen kunnen worden ondernomen. Dat kost geld, en de middelen van SDB zijn beperkt. Daardoor konden in 2015 voor hoogstens zeven cliënten tegelijk de kosten van opvang of van een huurkamer en van een bescheiden leefgeld worden opgebracht. Maar mensen die niet worden opgevangen gaan zwerven, hetgeen de hulpverlening heel erg moeilijk maakt. Daarbij is het ook nog zo dat in veel plaatsen een adequate hulpverlening ontbreekt, zodat SDB vaak hulp op afstand moet verlenen.

Vaak is een tolk nodig. Maar tolken zijn duur, en voor iedere cliënt die dat nodig heeft een telefonische tolk inhuren is financieel niet op te brengen. Dus wordt vaak gebruik gemaakt van een landgenoot die – veelal beperkt – Nederlands of Engels spreekt, hetgeen niet bevorderlijk is voor een goed contact.

Door de bezuinigingen op de rechtshulp moeten advocaten terughoudend zijn in het aannemen van zaken, waardoor het lastig is een zaak bij een advocaat onder te brengen. Wel helpt het als de

hulpverlener, in dit geval SDB, zorgt voor een grondige voorbereiding zodat de advocaat minder tijd kwijt is aan een zaak.

3. Voorbeelden

In deze paragraaf vertellen we het verhaal van twee van onze cliënten. Deze twee voorbeelden laten goed zien hoe de SDB te werk gaat.

Na 15 jaar een verblijfsvergunning voor de moeder van Anwar

Anwar is een Nederlandse jongen van 12 jaar van Soedanese afkomst die nu naar de middelbare school gaat. Hij is -heel gewoon- geboren in het jaar 2003 te Amersfoort. Zijn vader en moeder - ook van Soedanese afkomst - waren blij met zijn komst, maar bezorgd. Niet om zijn gezondheid, want hij groeide voorspoedig op, maar omdat zijn moeder ondanks enige pogingen daartoe¹ steeds maar geen verblijfsvergunning kreeg.

In de eerste jaren deden zijn ouders hun best hun angst voor dreigende uitzetting van zijn moeder bij Anwar weg te houden. Maar op de lagere school ging hij zich afvragen waarom alle andere kinderen met vakantie gingen en hij nog nooit op vakantie was geweest. Daarvoor was geen geld, want van het lage inkomen van zijn vader (o.a. verergerd door op grond van de koppelingswet niet ontvangen toeslagen huur/zorg en kindgebonden budget) moest ook de moeder leven. De familie moest het doen met de Weggeefwinkel en de Voedselbank. Later hoort hij nerveuze gesprekken aan de telefoon; moet hij iedere keer mee naar de advocaat of een IND-loket en eens kwam zo maar de vreemdelingenpolitie aan huis.

In 2012 vraagt de SDB aan de Kinderombudsman in het kader van 'gewortelde kinderen' (een begrip dat over asielkinderen gaat, dus kinderen zonder verblijfsvergunning die tenminste vijf jaar opgegroeid zijn in Nederland) aandacht voor kinderen die wél een verblijfsvergunning hebben of zelfs Nederlander zijn zoals Anwar, maar die een vader of moeder hebben zonder verblijfsvergunning. Deze kinderen groeien op met de voortdurende onzekerheid of vader en moeder wel bij ze blijft. Zoals Anwar schreef aan de Kinderombudsman: "Ik zit in groep vijf van de Vlindervallei en woon bij mijn moeder en vader maar ik weet niet wanneer mijn moeder weggaat of blijft". De Kinderombudsman heeft het druk, maar bevestigt de ontvangst van de brief.

De jaren gaan voorbij. Eén keer kunnen we er voor zorgen dat Anwar met zijn moeder een week op vakantie kan naar de zee in Schoorl. Intussen gaat het steeds slechter met de relatie van zijn ouders; veroorzaakt door het niet kunnen vinden van voldoende werk van de vader (door psychische problemen onder andere door zijn asielverleden) en door een moeder die zich niet kan ontwikkelen en totaal afhankelijk blijft van haar echtgenoot en de omstandigheden. Ze spannen zich tot het uiterste in om het Anwar niet al te zeer te laten merken.

Later dan ons lief is ontdekken we dat er sprake is van huiselijk geweld. Er moet aangifte/melding gedaan worden en we betrekken er opnieuw een advocaat bij voor een mogelijke aanvraag op grond van huiselijk geweld. Ten slotte dragen wij mevrouw met Anwar over aan het Steunpunt Huiselijk Geweld. Daar verblijft zij een jaar en enkele maanden. Eind 2015 vernemen wij van haar dat zij daar weg is en met Anwar verblijft in een zelfstandige woning en dat ze een verblijfsvergunning heeft gekregen. Hun voorgeschiedenis beschreven wij uitgebreid in het jaarverslag 2008.

¹ Door een asielaanvraag/reguliere aanvraag verblijfsvergunning bij partner en toen Anwar werd geboren verblijfsaanvraag op grond van uitoefenen gezinsleven conform art. 8 EVRM.

Een jongen uit Libië

Een minderjarige jongen uit Libië - uit een piepklein gehuchtje dat de naam van een bedevaartsoord draagt - komt in september 2011 met een boot vol mensen in Lampedusa aan. Hij weet het voor elkaar te krijgen naar Nederland te komen. Daar doorloopt hij een Dublin-procedure die hij wint en hij mag in Nederland blijven. Als minderjarige komt hij onder de hoede van Stichting Nidos (voogdijinstelling) die het met hem te stellen krijgt. Hij komt uit een gezin waar veel aan de hand was; werd emotioneel verwaarloosd en zwierf meestal buiten rond. Ook zijn gezondheid was ronduit slecht, hij was ondervoed en zijn gebit was zo slecht dat alles getrokken werd en hij van Stichting Nidos een prothese kreeg. Zijn vader was (vermeend) aanhanger van Khadaffi, maar daar weet hij het fijne niet van.

Hij belt ons op vanuit het AZC Luttelgeest want hij is bijna jarig en wordt dan 18 jaar, het tijdstip waarop hij het AZC moet verlaten en geen begeleider meer heeft. Per telefoon begeleiden wij hem en adviseren hem om in Oost-Flevoland te blijven, omdat hij in Almere al bekend is bij een huisarts, een psychiater en het Flevoziekenhuis. Bovendien is hij vertrouwd met de plaatselijke moskee. We brengen hem in contact met het Inloophuis, waar hij overdag welkom is. De nachtopvang blijkt niet geschikt voor hem en hij verblijft zolang op een kamertje bij iemand. Hij ontvangt van ons woon- en leefgeld.

Op een dag maakt zijn advocaat een ernstige fout en daardoor belandt hij in Vreemdelingenbewaring. Wanneer hij na een half jaar vrijgelaten wordt, staat hij buiten de poort en weet niet waar hij naar toe moet. Er staat één auto op de parkeerplaats van het detentiecentrum en de bestuurder ervan woont in Zandvoort, dus stapt hij in, rijdt mee en vindt in Zandvoort iemand waarbij hij zolang mag logeren.

Zijn psychiatrische behandeling en bezoeken aan het ziekenhuis te Almere starten wij opnieuw op. Het is beter dat hij bij dezelfde behandelaars blijft en dus betalen wij zijn treinkaartjes. Niet ver van Zandvoort, in Haarlem, bevindt zich "Stem in de Stad" een zusterorganisatie van de SDB. Onze cliënt heeft dat inmiddels ook ontdekt. Onze stichting en die in Haarlem werken nu samen aan het bevorderen van zijn welzijn. Wij maken zijn woon- en leefgeld over aan Stem in de Stad zij overhandigen hem wekelijks zijn leefgeld zodat daar enige controle over is. Hij volgt daar Nederlandse les en trainingen en we overleggen gezamenlijk hoe wij hem opnieuw in een (verblijfs)procedure kunnen krijgen. Zo wordt het een cliënt zonder geld, onderdak en behandeling belet verder te zwerven door Nederland en kan er in rust gewerkt worden aan zijn toekomst.

4. 2016 en verder

Ervaringen in het verleden zijn geen garantie voor de toekomst. Toch moet SDB proberen zich een beeld te vormen van wat er in die toekomst voor de doelgroep te verwachten is. Het regeringsbeleid blijft gericht op het zoveel mogelijk beperken van immigratie. Naar te verwachten is, zal de sterke toename in 2015 van het aantal in Nederland gearriveerde vluchtelingen een extra aansporing zijn om vooral niets te doen om de positie van de uitgeprocedeerden te verbeteren. Er is op het ogenblik weinig zicht op het te verwachten aantal nieuwe uitgeprocedeerden, maar ze zullen er zijn, al was het maar doordat uitzetten niet altijd lukt, en doordat alleenstaande minderjarigen bij het bereiken van de leeftijd van 18 jaar veelvuldig op straat belanden. En er zijn nog altijd veel uitgeprocedeerden van de vorige jaren die niet kunnen terugkeren. We kunnen de verzuchting uit het vorige jaarverslag herhalen: er zijn helaas genoeg potentiële cliënten.

In paragraaf 2 van dit jaarverslag is al beschreven hoe de hoop, die door de uitspraak van het E.C.S.R. over basisrechten van ongedocumenteerden is opgewekt, door de regering en de rechtspraak de grond is ingeboord. Het overleg tussen het rijk en de Vereniging van Nederlandse

Gemeenten over de mogelijkheid om een minimale bed-bad-broodregeling tot stand te brengen, lijkt in de vrieskast te zijn beland. Wat er hier en daar aan opvang bestaat, is vaak ongeschikt voor mensen met ernstige aandoeningen, en dat is een belangrijk deel van de cliënten (zie paragraaf 5, tabel 6). Het zal de komende tijd dus zeer problematisch blijven om voor cliënten adequate of zelfs minimale opvang te vinden. En als SDB zelf opvang bij particulieren moet organiseren gaat dat geld kosten. Voor een goede hulpverlening zullen de cliëntgebonden kosten tenminste op het zelfde peil moeten blijven, al vrezen wij dat dit niet voldoende is.

Het werk zal zwaar en ingewikkeld blijven, maar met de nodige inspanning, en door een goede samenwerking met collega-instellingen, kerken en gemeenten, hopen wij goede hulp te kunnen blijven bieden.

5. Enkele overzichten

Landen van herkomst

In 2015 waren 45 dossiers in behandeling, zie tabel 1 (in 2014 51). De cliënten waren afkomstig uit 18 landen. Een persoon uit Soedan en een uit Ethiopië hebben de Nederlandse nationaliteit. Het aandeel van personen uit Soedan is weer het grootste, 51%.

Tabel 1 Landen van herkomst van SDB-cliënten in 2015

	Aantal cliënten
Libië	4
Algerije	1
Guinee	3
Sierra Leone	1
Ivoorkust	1
Niger	1
Burundi	1
Soedan	22
Soedan, Nederlandse nationaliteit	1
Zuid-Soedan	1
Ethiopië, Nederlandse nationaliteit	1
Eritrea	1
D.R. Congo	1
Somalië	1
Syrië	1
Irak	1
Azerbeidzjan	1
Oekraïne	1
Suriname	1
Totaal	45

Verblijfplaats

Van de 38 personen of gezinnen met een bekende verblijfplaats in Nederland verbleven 15 (39%) in de stad of de provincie Utrecht, dus 23 (61%) elders in Nederland. Door ons beleid zoveel mogelijk mensen daar te helpen waar zij zich bevinden, vaak dichtbij hun zorgverlener, willen wij voorkomen dat mensen nodeloos naar Utrecht trekken ('aanziugende werking'). Daarbij komt dat het lastiger is geworden om op korte termijn in Utrecht onderdak te vinden.

Tabel 2 Verblijfplaats (per 31/12/2015)

	Aantal cliënten
Stad Utrecht	13
Overig provincie Utrecht	2
Elders in Nederland	23
Zwervend/onbekend	7
Totaal	45

Enige achtergrondkenmerken

Bij 19 dossiers (42 %) ging het om nieuwe cliënten. De meeste cliënten zijn alleenstaande mannen.

Tabel 3 Enige kenmerken van SDB-cliënten (per 31/12/2015)

	Aantal cliënten
Al cliënt in 2014 of eerder	
- Gezin	1
- Man	16
- Vrouw	9
Nieuw in 2015	
- Gezin	2
- Man	15
- Vrouw	2
Totaal	45

Status

In 38 van de 45 dossiers (84%) gaat het om buitenlanders zonder verblijfsvergunning. Dat is een duidelijk hoger percentage dan in 2014 (70%). De categorie in procedure is afgenomen, 6 tegenover 14 zaken. Hierbij moet worden opgemerkt dat in een aantal zaken wordt gewerkt aan het voorbereiden van een aanvraag om een verblijfsvergunning.

Tabel 4 Status per 31 december 2015

	Aantal cliënten
Verblijfsvergunning	
- voor onbepaalde tijd	3
- voor bepaalde tijd	2
Geen verblijfsvergunning	
- In procedure	6
- Geen procedure: ex-asielzoeker	30
- Geen procedure: overig	2
Nederlandse nationaliteit	2
Totaal	45

Rechtsgebieden

Vreemdelingenrecht was – uiteraard – weer het belangrijkste rechtsgebied. Af en toe kwamen ook andere rechtsgebieden aan de orde.

Tabel 5 Rechtsgebieden

	Aantal cliënten
Vreemdelingenrecht	32
Naturalisatie	1
Sociale zekerheid	1
Familierecht	2
Zorgverzekering	1
Belasting	1
Schadevergoeding	1

Aard van de hulpverlening, anders dan op juridisch gebied

Bij verwijzing naar de gezondheidszorg zijn de nieuwe gevallen vermeld. Bij veel 'oude' cliënten bleef contact met zorgverleners nodig. Met zeven cliënten werden regelmatig ondersteunende gesprekken gevoerd, eenmalige ondersteunende gesprekken zijn niet in de tabel vermeld. Aan negen cliënten is gedurende enige tijd leefgeld betaald, het gemiddelde aantal cliënten met leefgeld was ongeveer zeven per maand.

Tabel 6 Aard van de hulpverlening (anders dan op juridisch gebied)

	Aantal cliënten
Verwijzing naar gezondheidszorg	
- Somatisch	7
- GGZ	5
Ondersteunende gesprekken	7
Financiële ondersteuning	
- Langdurig	9
- Incidenteel	4
Huisvesting/onderdak	8
Doorverwijzing naar andere instellingen	3
Vakantie van moeder en kind geregeld	1

6. Financieel jaarverslag 2015 en toelichting begroting 2016

Evenals in 2014 was in 2015 het aantal donaties en giften dat de SDB mocht ontvangen niet toereikend om de uitgaven te dekken. Het negatieve saldo bedroeg ongeveer €5.000. Dit konden we niet voorkomen, ondanks dat we wederom kritisch zijn omgegaan met leefgeld en bureaunkosten. In totaal werd aan leefgeld ongeveer €21.500 uitgegeven. Deze post was ten opzichte van eerdere jaren op de begroting naar boven bijgesteld naar €20.000 en de uitgaven lagen dan ook iets hoger dan de lijn der verwachting. Ook hebben we meer reiskosten vergoed voor cliënten omdat huisvesting in de regio moeilijk bleek. In al deze zaken is de terugtrekkende overheid voelbaar.

Het negatieve resultaat kon ook dit jaar opgevangen worden door de reserves die SDB nog in kas had door een extra grote gift in 2013 van het Broederschapshuis in Bilthoven. De financiële situatie is hiermee ten opzichte van eerdere jaren stabiel, maar nog steeds zorgelijk. Het eigen vermogen hebben we nodig als buffer om de continuïteit van de uitgaven te kunnen garanderen in de periode tussen 'start uitgaven' en 'eerste ontvangst giften'. Ondanks het zuinige beleid is kleiner geworden (van bijna €15.000 begin 2015 naar bijna €10.000 eind 2015). Ook hebben we helaas geen meerjarige toezeggingen meer, die ons de prettige zekerheid geven de eerste jaren van een kalenderjaar te kunnen overbruggen. Deze situatie zal ons nopen om ook in 2016 voor wat betreft de uitgaven voor leefgeld terughoudend te zijn.

In 2015 kreeg de SDB bijdragen van de Konferentie Nederlandse Religieuzen (PIN) (€10.000), van Stichting Haëlla (€2.500), van Stichting Rotterdam (€5.000) en het Diaconaal Missionair Orgaan Utrecht (€3.450). Daarnaast hebben we ook enkele kleinere giften mogen ontvangen van acht particuliere donateurs. Ook enkele collecteopbrengsten (van met name de Lutherse Diakonie, de Remonstrantse Gemeente en de Doopsgezinde Gemeente) deden een duit in het zakje, bijelkaar een kleine €5.800. Alle giften en donaties werden door de SDB in grote dankbaarheid aanvaard!

De totale **inkomsten** van particulieren, kerken en fondsen bedroegen ruim €26.750. Dat is ruim €4.000 minder dan hoopvol was geraamd in de begroting voor 2015. Al met al blijft het dus urgent om nieuwe bronnen voor financiële ondersteuning te vinden.

In totaal overschreden de **uitgaven** in 2015 (ca. €31.700) de begroting van €30.800 met ongeveer €900. Zoals aangegeven kon dit opgevangen worden door het aanspreken van de reserves en een terughoudend beleid op het uitgeven van de leefgeld.

De reserve die eind 2008 ontstond met de donatie van het Helena Lakofonds is inmiddels (incl. de rentebijdringen) gereduceerd tot zo'n €4.000. Zij is als 'buffer' geparkeerd bij de ASN Bank. Om de hierboven beschreven continuïteitsredenen is het streven om die buffer zoveel mogelijk in stand te houden en om de uitgaven volledig te dekken uit donaties.

De **Begroting voor 2016** volgt in grote lijnen de begroting voor 2015, hier en daar aangepast aan de werkelijke uitgaven in 2015. De uitgaven voor de leefgeld hebben we door de verwachte ontwikkelingen in het werkveld (zie ook eerder in dit verslag) met €2.000 opgehoogd. Ondanks wederom verhoging betekent dit dat, zolang er geen zicht is op nieuwe financiële bronnen, er zuinig omgegaan moet worden met uitgaven aan leefgeld. Hopelijk kunnen die in de loop van het jaar door een wijziging van de begroting worden verruimd. De totale uitgaven worden begroot op €32.800 waarvan €22.000 voor leefgeld.

We gaan ervan uit dat de uitgaven volledig kunnen worden gedekt uit giften en bijdragen. In de begroting is in totaal €23.600 (72%) opgenomen voor cliëntgebonden uitgaven en €9.200 voor bureaunkosten. Uitgangspunt is dat we voor de uitgaven aan cliënten proberen de middelen te krijgen

via fondsenwerving bij particulieren en instellingen en dat we de bureaunkosten financieren uit bijdragen van vooral kerkelijke of kerkgebonden instellingen.

De SDB kan haar werk slechts doen door giften van particulieren en instellingen. De Stichting dankt naast de particulieren van wie zij giften mocht ontvangen, de volgende instellingen voor hun bijdrage in 2015:

- Konferentie Nederlandse Religieuzen (PIN)
- Stichting Haëlla
- Stichting Rotterdam
- Diaconaal Missionair Orgaan (Utrecht)
- Lutherse Diaconie
- Doopsgezinde Gemeente Utrecht
- Baptisten Gemeente SILO
- Protestantse Gemeente Tiel
- Protestantse Gemeente Utrecht

Balans, financieel jaarverslag 2015

Balans

activa	31-dec-2014	31-dec-2015	passiva	31-dec-2014	31-dec-2015
rekening courant	€ 2.930,57	€ 5.073,60	eigen vermogen	€ 14.876,97	€ 9.915,22
rentemeerrekening	€ 7.146,85	€ 1,25			
betaalde borg	€ 500,00	€ 500,00			
renterek. ASN	€ 4.299,55	€ 4.340,37			
totaal:	€ 14.876,97	€ 9.915,22	totaal:	€ 14.876,97	€ 9.915,22

Overzicht van lasten en baten

Lasten

	2015	Begr. 2015	Begr. 2016
Cliëntgebonden	€ -		
Leefgeld	€ 21.447,15	€ 20.000,00	€ 22.000,00
Huur kamer	€ 121,50		
Overnachtingen	€ -		
Reiskosten	€ 1.038,70	€ 250,00	€ 250,00
Tolk- en vertaalcentrum	€ 68,00	€ 750,00	€ 750,00
Juridische Bijstand	€ 41,67	€ 500,00	€ 500,00
Studie-/cursuskosten	€ 202,00	€ 100,00	€ 100,00
Bureaunkosten			
Telefoon, internet	€ 1.273,75	€ 1.500,00	€ 1.500,00
Computer, fax, ed	€ 11,99	€ 350,00	€ 350,00
Portokosten	€ -	€ 50,00	€ 50,00
Kopieerkosten	€ 12,51	€ 100,00	€ 100,00
Website	€ -	€ 100,00	€ 100,00
Reiskosten vrijwilligers	€ 1.176,80	€ 1.250,00	€ 1.250,00
Kosten vrijwilligers	€ 2.007,37	€ 1.200,00	€ 1.200,00
Huur huisvesting	€ 3.068,00	€ 3.000,00	€ 3.000,00
Kantoorbenodigdheden	€ 392,04	€ 300,00	€ 300,00
Huishoudelijke artikelen	€ 27,10	€ 50,00	€ 50,00
Bankkosten	€ 137,77	€ 250,00	€ 250,00
Kamer van Koophandel	€ -	€ 50,00	€ 50,00
Overige kosten (o.a. inrichting)	€ 387,64	€ 500,00	€ 500,00
Deskundigheidsbevordering/	€ 363,86		€ 250,00
Juridische vakliteratuur	€ -	€ 500,00	€ 250,00
Totaal	€ 31.777,85	€ 30.800,00	€ 32.800,00

BATEN

Sponsors	2015	Begr. 2015	Begr. 2016
Particulieren	€ 2.870,00	€ 3.300,00	€ 3.300,00
Organisaties :		€ 27.500,00	€ 27.500,00
Lutherse Diaconie	€ 1.000,00		
SILO	€ 74,20		
Diaconaal Missionair Orgaan	€ 3.450,00		
Haella	€ 2.500,00		
KONF.NED.RELIGIEUZEN (PIN)	€ 10.000,00		
Doopsgez. Gem. Utrecht	€ 570,10		
St. Rotterdam	€ 5.000,00		
Prot.Gem.Utr	€ 1.051,74		
Prot.Gem. Tiel	€ 225,63		
Totaal	€ 26.741,67	€ 30.800,00	€ 32.800,00

Bijlage: voorgeschiedenis, doel en organisatie

Voorgeschiedenis

De oorsprong van de SDB ligt in 2001, toen de Utrechtse Stedelijke Raad van Kerken (USRK) besloot een werkgroep voor sociaal juridische dienstverlening aan buitenlanders in te stellen. De reden daarvoor was dat al te veel niet-Nederlanders verdwalen in het woud van regelgeving doordat zij geen toegang hebben of weten te vinden tot de bestaande instellingen. Dat geldt vooral voor buitenlanders zonder verblijfsstatus ('ongedocumenteerden'), die met name behoefte hebben aan dienstverlening op het gebied van het vreemdelingenrecht, maar ook op andere terreinen.

Er werd een bescheiden kantoorruimte gevonden en een werkgroep opgericht. Een van de leden van de werkgroep, met een hbo-opleiding sociaal juridische dienstverlening, werkt sinds die datum als vrijwilliger op het bureau, wanneer nodig geassisteerd door andere leden van de werkgroep, waaronder een jurist. Er bleek al spoedig veel behoefte te bestaan aan de diensten van het bureau. Daarom heeft de USRK in 2004 besloten het bureau te verzelfstandigen, en op 18 november 2004 is de Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB) opgericht. De band met de USRK bleef daarbij gehandhaafd, mede doordat voor benoeming van bestuurders en wijziging van de statuten de goedkeuring van de USRK nodig is. Ook is in de statuten vermeld dat de stichting is opgericht overeenkomstig de identiteit van de USRK. Sinds eind 2007 huist SDB in de Baptistengemeente Silo aan de Herenstraat 34 te Utrecht.

Doel van de stichting

In de statuten staat als doel van de stichting beschreven "De organisatie van hulpverlening aan voornamelijk dakloze of thuisloze vreemdelingen, die zonder voldoende middelen van bestaan zijn, en voorts al hetgeen met één en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruimste zin van het woord."

Organisatie

De organisatie wordt volledig gerund door vrijwilligers en is financieel afhankelijk van donaties. De samenstelling van het bestuur was gedurende het verslagjaar 2015 als volgt:

	Naam	Bestuurslid vanaf	Einde termijn
Voorzitter	de heer ing. T.H. (Teije) Bakker	20-05-2006	einde 3 ^e termijn: 20-05-2018
Secretaris	mevrouw dr. M.H. (Marleen) Kieft	1-10-2008	einde 2 ^e termijn: 1-10-2016
Penningmeester	heer ing. drs. H. (Harmen) Pelgrum	1-1-2014	einde 1 ^e termijn: 1-1-2018
Bestuurslid (tot 1 april)	mevrouw mr. L. (Lenna) Vromans		
Bestuurslid (na 1 april):	vacature		

Gedurende het hele verslagjaar was mevrouw M.J. (Joke) de Jongh als sociaal juridisch dienstverlener op het bureau werkzaam. Eveneens gedurende het hele verslagjaar was de heer mr. P.J.L. (Peter) Kretzschmar juridisch medewerker van de stichting. Mevrouw ds. R.C. (Renata) Barnard is als adviseur aan de stichting verbonden.